

Evangelí del dimecres de la setmana XXIX de durant l'any: la vida és missió

Evangelí i comentari del
dimecres de la setmana XXIX de
durant l'any. "Qui és, doncs,
l'administrador fidel i prudent
a qui l'amo posarà al capdavant
de la casa?" Jesús vol que
estiguem vigilants per posar al
servei dels altres els nostres
talents i capacitats, el nostre
somriure, el nostre perdó, la
nostra feina diària, la nostra
vida de fe, esperança i amor.

Evangelí (Lc 12, 39-48)

Prou que ho compreneu: si l'amo de la casa hagués sabut a quina hora de la nit havia de venir el lladre, no hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.

Aleshores Pere li digué:

—Senyor, ¿dius aquesta paràbola per a nosaltres o bé per a tothom?

El Senyor continuà:

—¿Qui és l'administrador fidel i assenyat a qui l'amo confiarà els seus servents perquè els doni al temps degut l'aliment que els pertoca? Felicitat aquell servent que el seu senyor, quan arriba, troba que ho fa així. Us asseguro amb tota veritat que li confiarà tots els seus béns. Però si aquell servent es deia: “El meu senyor tarda a venir”, i començava a

pegar als criats i a les criades, a menjar, a beure i a embriagar-se, vindrà el seu senyor el dia que menys s'ho espera i a l'hora que ell no sap; el castigarà i li farà compartir la sort dels qui no són fidels.

»El servent que, coneixent la voluntat del seu amo, no ha preparat o no ha fet allò que l'amo volia, rebrà molts assots. En canvi, el qui, sense conèixer-la, s'ha fet mereixedor d'assots, en rebrà menys. A qui molt li donen, molt li demanaran; i a qui molt li encomanen, li reclamaran encara més.

Comentari

L'evangelí d'avui, en continuïtat amb ahir, recull dues paràboles exhortant a la vigilància. Jesús s'adreça als deixebles ensenyant-los a tenir cura del poble de Déu a ells encomanat.

Els convida a viure des de la lògica de l'amor, l'atenció, la tendresa, la vigilància.

Tot cristià és administrador dels misteris de Déu: de la vida que ens ha donat, de l'amor intratrinitari en què vivim –fills de Déu Pare en el Fill per l'Esperit Sant–, dels talents i les capacitats amb què ens ha adornat, de les persones que ens ha confiat. I ningú no ens pot substituir pas en aquesta tasca.

Quan oblidem que tots aquests béns ens han estat confiats, quan pensem que els mereixem i no ens adonem per què els tenim, acabem tancats en nosaltres mateixos, plens de les nostres supèrbies, enveges, rancúnies i judicis crítics. I, aleshores, no només no tenim cura, sinó que acabem maltractant els altres, incapaços de mirar-los amb la mirada del Crist.

Com assenyala Benet XVI, “aquesta vigilància significa, d'una banda, que l'home no es tanqui en el moment present, abandonant-se a les coses tangibles, sinó que aixequi la mirada més enllà del moment present i les seves urgències. Es tracta de tenir la mirada posada en Déu per rebre el criteri i la capacitat d'obrar de manera justa. D'altra banda, vigilància vol dir sobretot obertura al bé, a la veritat, a Déu, enmig d'un món sovint inexplicable i assetjat pel poder del mal. Significa que l'home busqui amb totes les forces i amb gran sobrietat fer allò que és just, no vivint segons els seus propis desitjos, sinó segons l'orientació de la fe”[1].

Jesús vol que la nostra existència sigui fecunda, que no abaixem la guàrdia, per rebre amb gratitud i meravellats tots els tresors del seu cor. Vol que estiguem vigilants per posar al servei dels altres els nostres talents i capacitats, el nostre

somriure, el nostre perdó, la nostra feina diària, la nostra vida de fe, esperança i amor.

El Crist ens presenta la vida com una missió: estar al capdavant de la casa per donar als servents al temps degut l'aliment que els pertoca. La nostra vida és missió. Venim a la terra per a alguna cosa, o més aviat, per a algú: per a les nostres famílies, les nostres amistats, els nostres companys de feina, els nostres veïns. De la nostra cura depèn, en gran manera, la felicitat eterna d'aquestes persones.

[1] Joseph Ratzinger-Benet XVI, *Jesús de Natzaret II. Des de l'entrada a Jerusalem fins a la Resurrecció*.

Luis Cruz / Photo: Donna Douglas Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-del-
dimecres-de-la-setmana-xxix-de-durant-
lany-la-vida-es-missio/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-del-dimecres-de-la-setmana-xxix-de-durant-lany-la-vida-es-missio/) (15/03/2026)